

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร

โดยที่ กรุงสยามได้ร่วมสัญญาระหว่างนานาประเทศที่ได้ตกลงกัน
ณนครเฮกว่าด้วยเรื่องฝิ่น ซึ่งได้มีพระราชดำริแล้ว ณวันที่ ๑

ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และได้มีความรับรองยืนยันไว้ใน
ข้อ ๒๙๕ แห่งสัญญาสันติภาพเมืองแวร์ไซตส์ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน

พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นหนังสือสัญญามีมุ่งหมายต่อการปราบปราม
การให้ยาเสพติดให้โทษในทางที่ผิดนั้นให้สิ้นไปโดยลำดับ

และโดยที่มี พระราชประสงค์ จะ ดำเนิน การ ให้ เป็น ไป ตาม ความ ที่
ตกลงใน หนังสือสัญญา ระหว่าง นานา ประเทศ นั้น กับ ทั้ง ให้ มี การ ควบคุม
ครอบงำ การ นำ เข้า มา การ ขาย การ มี ใจ การ เพาะ ปลูก ทำ ผล การ
ประดิษฐ์ และ การ ใช้ ซึ่ง ยาก ต่าง ๆ อัน ถ้า ใช้ ใน ทาง มิ บัง คว ร ย่อม เป็น
อันตราย และ ให้ โทษ นั้น ให้ เป็น ไป ตาม ลักษณะ อัน คว ร จึง ทรง พระ กรุณา
โปรดเกล้า ฯ ให้ ตรา พระ ราช บัญ ญัติ ไว้ ดัง ค่ำ ไป นี้

ความเบื้องต้น

มาตรา ๑

นามพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยา
เสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๕๖๕”

ให้ ใช้ พระ ราช บัญ ญัติ นี้ ตั้ง แด่ วันที่ ๑ เดือน มกราคม
พระ พุทธ ศั ก รา ช ๒๕๖๕ เป็น ต้น ไป

มาตรา ๒

พระราชบัญญัติ
ที่ ยก เด็ก ให้ ยก เด็ก บรรดา พระ ราช บัญ ญัติ และ กฎ ระเบียบ คับ
ค่อ ไป นี้

ก. พระราชบัญญัติมอร์ฟีน และ โคเคอีน พระพุทธ
ศักราช ๒๕๕๖ รวมทั้งบัญญัติที่ได้ประกาศไว้ตามพระ
ราชบัญญัติ นั้น

ข. มาตรา ๘, ๑๔ และ ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ผู้พิพากษา ๒๕๖๔ รวมทั้งบทบังคับใน
มาตรา ๒๐ และ ๓๓ เพียง ทักกล่าวถึงแพทย์และผู้สม
ยา หรือที่ทำการของแพทย์และผู้สมยา กับ กฎข้อ
บังคับและบัญชีทั้งต้น ที่ได้ประกาศไว้ตาม มาตรา ๑๔
แห่งพระราชบัญญัตินั้น

ค. บทกฎหมายอื่น ๆ ซึ่ง ขัดกับกฎหมายนี้

มาตรา ๓

วิเคราะหฺ์ศัพท์

คำบางคำใน พระราชบัญญัตินี้ ถ้าใน ที่ใดมิได้มี
คำประกอบให้เป็นไป อย่างอื่นแล้ว ให้พึง เข้าใจดังข้อ
ไปนี้

คำว่า “เสนาบดี” ให้หมายความว่า เสนาบดี
เจ้ากระทรวง ผู้ซึ่งบังคับบัญชา การข้าราชการชั้น

คำว่า “อธิบดี” ให้หมายความว่า อธิบดีกรม
ข้าราชการชั้น

คำว่า “ยาเสพติดให้โทษ” ให้หมายความว่า
ยาต่าง ๆ ตาม บัญชีใน พระราชบัญญัตินี้ หรือ ซึ่ง
ประกาศตาม พระราชบัญญัตินี้ และ ยา ซึ่ง เสนาบดี
เห็นว่า อาจทำให้ เสพติดแล้ว ให้ โทษ แก่ผู้บริโภค

คำว่า "ฝิ่นยา" ให้หมายความว่า ฝิ่นทั้งปวง
เว้นแต่ ฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก หรือมุตฝิ่น

คำว่า "ฝิ่นดิบ" ให้หมายความว่า ฝิ่นซึ่งยัง
ไม่ได้ทำให้สุกโดยวิธีใด ๆ

คำว่า "ฝิ่นสุก" ให้หมายความว่า ฝิ่นที่ทำ
ให้สุกสำหรับสูบ

คำว่า "มุตฝิ่น" ให้หมายความว่า เท้าที่เหล็
แต่ฝิ่นอื่นใดจุดสูบแล้ว แต่ให้พึงเข้าใจว่าของปรุง
หรือผสมชนิดใด ซึ่งมี หรือ ประกอบ ขึ้น จากฝิ่นสุก หรือ
มุตฝิ่น ต้องถือว่าเป็นฝิ่นยา อันปรุงแต่งขึ้น ชนิดหนึ่ง
ตามพระราชบัญญัตินี้

คำว่า "บุคคล" ให้หมายความว่า หันด่วน
บริษัท สหกรณ์ ห้างร้าน โรงพยาบาล หรือกรมกอง
ต่าง ๆ ทั้งเอกชนผู้หนึ่งผู้ใดด้วย

มาตรา ๔

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ แก่ยกต่อไปนี้

(๑) ฝิ่นยา

(๒) บรรดาอัลคาลอยด์ (Alkaloids) ของฝิ่น
รวมทั้งวัตถุที่แปรธาตุจากอัลคาลอยด์ และบรรดา
เกลืออื่น ประกอบขึ้น จาก อัลคาลอยด์

(๓) ใบโคคา (Coca) รวมทั้งบรรดาอัตรกา
ตอยด์ส์ของใบโคคา และ วัตถุที่แปรธาตุจากใบโคคา
และบรรดาเกลืออื่น ประกอบขึ้นจากใบโคคา

(๔) บรรดายาที่กล่าวข้างบนนี้ ไม่เห็ดอกว่า
จะเป็น เนื้อยาสูบ หรือ ผสม ด้วย วัตถุอื่น ไม่เห็ดอก
ว่าจะ เป็น ยาน้ำ ยาเม็ด หรือ จะมี ลักษณะ อย่างอื่น
หรือ จะ ประจุแต่ง ขึ้น โดยวิธีใด ๆ

(๕) ทัวยา หรือ ยาปรุง อย่างอื่นไม่ว่าชนิดใด ๆ
ซึ่ง เสนาบดี เห็นว่า ถ้า ใช้ โดย มิบังควร จะ ทำให้ เกิด
โทษ โดยลักษณะ หรือ สภาพ หรือ ทำนอง เดียวกัน กับ
โทษ ของยาที่กล่าวแล้วในข้อก่อน ๆ แห่ง มาตรา นี้ และ
ซึ่ง เสนาบดี จะ ได้ จัด ให้ เพิ่ม เข้า ใน บัญชี ด้วย การ ประกาศ
ใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษา เป็น สำคัญ

มาตรา ๕

ขยายเงื่อนไข

ถ้า ธิบดี เห็นว่า ยาที่ กล่าวไว้ ใน มาตรา ๔ ชนิดใด
ไม่ ทำให้ เกิด โทษ ให้ เสนอ ความ เห็น ต่อ เสนาบดี
และ เมื่อ เสนาบดี เห็น ชอบ และได้ ประกาศ ใน หนังสือ
ราชกิจจานุเบกษาแล้ว ก็ ให้ ถือ ว่า ยานี้ เป็น อัน ยกเว้น
จาก ข้อ ความ แห่ง พระราชบัญญัติ นี้ เว้นแต่ เพียง ทม

หรือจะได้อำนาจตามกฎหมาย บังคับไว้ ตามยุคตามคราว โดยประการอื่น ซึ่ง กำหนดลักษณะไว้ การ นำยา เช่นว่า นั้น เข้า มา ด้ กรุงดียม

มาตรา ๖

พระราชกฤษฎีกา
บัญญัติ

ให้เสนาบดี เป็นผู้รักษาการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ และมีอำนาจ ออก กฎของบังคับ เพื่อ การ อย่างใด อย่าง หนึ่ง หรือทุก อย่าง ที่ จะ ก่อตัว ต่อไปนี้

ก. การ เพิ่มรายชื่อยาเสพติดให้ โทษ เข้า ในบัญชี่ ในพระราชบัญญัตินี้

ข. การยกเว้นยา บางชนิด จาก พระราชบัญญัตินี้

ค. การนำเข้ามา การ เพาะปลูกทำผิด การ ประดิษฐ์ การ มีไว้ การซื้อ ขาย จำหน่าย เก็บ รั และ ขนส่ง ซึ่งยาเสพติดให้ โทษ

ง. การนำยาเสพติดให้ โทษ ผ่าน ประเทศ

จ. ระเบียบ และบทบังคับอื่น ๆ สำหรับ การ ออก ใบอนุญาต แบบพิมพ์ และ รายการ สำหรับ ขออนุญาต และค่าธรรมเนียม

ฉ. การ กำหนดจำนวน ยาเสพติดให้ โทษ ชนิด ต่าง ๆ ซึ่ง อนุญาตให้ซื้อ ให้มีไว้ ให้ขาย และให้

จำหน่าย โดยใบอนุญาตฉบับหนึ่งได้เท่าใด รวมทั้ง
ระเบียบ การ ทำ และ การ ลงบัญชีใบสั่งยา และ การ
ที่แพทย์ หรือบุคคลอื่น ๆ ซึ่งได้รับอนุญาตแล้ว จะปรุง
และ จำหน่ายโดยไม่มีใบสั่งยาได้ อย่างไร

๗. ระเบียบ การจดบัญชี สั่งบัญชี และรายงาน
การ ขาย และ จำหน่าย ยาเสพติดให้ โทษ หรือ การ
อย่างอื่น ๆ ที่ควร วางระเบียบไว้ เพื่อ จัดการให้เป็น
ไปตาม พระราชบัญญัตินี้

เมื่อได้รับ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต และ
ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ก็ให้ถือว่า
กฎข้อบังคับนั้น ๆ เป็น ส่วนหนึ่ง ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗

รายงานประจำปี

ให้อธิบดีแต่งตั้ง เจ้าพนักงาน ผู้ทำการขึ้น โดยอนุมัติ
เสนาบดี ตามที่ เห็นสมควร และให้ทำ รายงานประจำปี
บอกจำนวนยาเสพติดให้ โทษ ซึ่งได้มีผู้นำเข้ามา
ได้ขายไป และ ที่ยังคงเหลือ อยู่เมื่อต้นปี กับทั้ง
รายการอื่น ๆ เนื่องด้วยพระราชบัญญัตินี้ และประกาศ
โฆษณาทุก ๆ ปีไป

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยการ นำยาเข้า

มาตรา ๘

การนำยาเข้ามา การ นำยาเด็ดยัตติให้ โทษ เข้ามา ใน กรุง สยาม นั้น
จะเพาะ โดย ให้ทำได้ จะเพาะ แต่ รัฐบาล สยาม โดยให้ อธิบดี เป็น
รัฐบาล เจ้าหน้าที เท่านั้น

ห้ามมิให้ ผู้ใด นำยาเด็ดยัตติให้ โทษ ออก จาก พระ
ราชอาณาจักร เว้น แต่ได้ รับ อนุญาต จาก อธิบดี เป็น
ลายลักษณ อักษร

มาตรา ๙

จำนวนยาที่ ทุก ๆ ปี ให้ อธิบดี เป็น ผู้กำหนด จำนวนยาเด็ดยัตติ
อนุญาต ให้ โทษต่าง ๆ และ จำนวน ของยาเด็ดยัตติให้ โทษ แต่
ให้นำเข้ามา ละชนิด ๆ ตามที่ เห็น ว่า จะต้อง ใช้ ใน ทาง ที่ ไม่ผิด กฎ
หมาย สำหรับการ แพทย์ และ วิทยาจารย์ ทั้ง พระราช
อาณาจักร โนบ หน้า นั้น และ เมื่อได้ รับ อนุมัติ ของ
เสนาบดี แล้ว ให้ประกาศ จำนวน ที่กำหนดไว้ นั้น ใน หนังสือ
ราชกิจจานุเบกษา ไม่ช้ากว่า เดือน มกราคม

ต่อไปนี้ อธิบดี มีอำนาจสั่ง หรือนำยานั้นเข้ามา
จากต่างประเทศได้ ในระหว่างที่เท่าจำนวนที่ใดกำหนด
ประมาณไว้สำหรับนั้น

ถ้าในระหว่างที่ใด มีกรณีเหตุการณ์ ซึ่ง อธิบดี
รู้สึกว่าจะจำนวนยานัดพำคืนให้ โทษ ชนิดใด หรือทุกชนิด
จะไม่พอใช้ ในเวลานั้น จะเกิดการขาดแคลนชนิดใด ชนิดใด
อธิบดีกำหนดจำนวนว่าจะ ควร ต้อง เพิ่ม ชนิดใด
และเมื่อได้ประกาศในหนังสือ ราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้
มีอำนาจที่จะสั่ง หรือนำเข้ามาได้ตามจำนวนนั้น

ผู้ถือใบอนุญาตผู้ใด ปรากฏว่าจะ ขอยานัดพำคืนให้
โทษชนิดใดที่ยังมีได้ ประกาศว่าเป็นยานั้นจะนำเข้ามาใน
ระหว่างที่นั้นนั้น ก็ให้ยื่นคำร้องต่อ อธิบดีเป็นลาย
อักษร เมื่อ อธิบดีเห็นชอบ และได้ประกาศใน
หนังสือ ราชกิจจานุเบกษาแล้ว อธิบดีจะสั่ง หรือนำยา
นั้นเข้ามา ก็ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐

การรวบรวมและ บรรดายานัดพำคืนให้ โทษ ซึ่ง อธิบดีได้สั่ง หรือนำ
การเก็บรักษา เข้านั้น เมื่อ ได้ ปฏิบัติตาม ข้อบังคับของ กรมศุลกากร

การ และใช้เงินค่าภาษีอากร และค่าอื่น ๆ แล้ว ให้ส่งต่อ อธิบดี หรือผู้มาตำแหน่ง รอง หรือผู้แทน ที่ได้รับมอบหมายโดยชอบแล้ว เพื่อเก็บไว้ในที่เก็บ แห่งใดแห่งหนึ่ง ซึ่ง อธิบดีจะได้อำหนดไว้ด้วย ประกาศในหนังสือ ราชกิจจานุเบกษา และเพื่อจำหน่ายคือ ไปตาม พระราชบัญญัตินี้

นอกจากในเหตุอศกภัย หรือเหตุอย่างอื่น อันจำเป็น คับขันนั้นแล้ว ยาทัก กอปรด้วย อันตราย เช่นนี้จะถอน ออกจำหน่ายให้ได้แก่ ณะเพาะ แก่ผู้ที่มีหน้าที่ รับผิดชอบตามกฎหมาย เท่านั้น และ ก่อนที่จะถอน ออกจากที่เก็บให้ ทำเครื่องหมาย หรือ ปิด ฉลาก ไว้ตาม วิธีเช่นนี้ที่จะ พัง กำหนดใน กฎข้อบังคับ

มาตรา ๑๑

การนำยาม่าน

ประเทศ

เมื่อ เรือดำน้ำเข้ามาในน่านน้ำ ดียาม มี ยาได้พัด ให้ โขม มาในเรือ หากจะเข้าไปเพื่อจะนำไปสู่ประเทศอื่นก็ตาม หรือ เป็น ส่วนที่ อยู่ใน ความ ยึดถือ ของ บุคคลใด ๆ ใน เรือก็ตาม ผู้ยึดถือ หรือ ผู้รักษา เช่น จำนวน ต้อง แจ้งความ ให้ เจ้า หน้าที่ ศักดิ์ การ ทราบ เรือง โดยพลัน และ มอบยา ให้ เจ้า หน้าที่ นั้น ผนึก ประทับ

มาตรา ๑๓

การออกใบ เมื่อใดใดส่วนเห็น เป็นการ ต้มควร แล้ว ให้อธิบดี
อนุญาตแก่ผู้ขอ มีอำนาจ ออกใบ อนุญาต ให้ แก่ ผู้ ซึ่ง พระราชบัญญัติ นี้
จำนวนใหญ่ ยอมให้ ซอชาย ไซ หรือ จำหน่าย ยาเสพติด ให้ โทษ
 โดยนัย แห่ง บทใน มาตรา ก่อน นั้น ได้ ตาม จำนวน อย่าง
 มากสูงสุด ที่ กำหนด อนุญาต ใน กฎ เสนาบดี หรือ น้อยกว่า
 นั้น ตามแต่ จะ เห็น ต้มควร

ถ้ามีการ ผิด ผืน พระราชบัญญัติ นี้ หรือ กฎ ของ บังคับ
 ทั้ง หดหาย ไซร์ นอกจาก การ ลง โทษ อย่าง อื่น อัน พึง บังคับ
 ได้ ด้วย กฎหมาย นี้ นั้น อธิบดี จะ ถอน ใบ อนุญาต เดี่ยว
 ซอคราว หรือ ตลอด ไป ก็ได้

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยการมีไว้ การเพาะปลูกทำผล การประดิษฐ์
การจำหน่าย และการขาย จำนวนน้อย ซึ่งยาเสพติดให้โทษ

มาตรา ๑๔

การขายจำนวน ผู้ใดมีไว้ เพาะปลูกทำผล ประดิษฐ์ ขาย โอน
น้อย จำหน่าย หรือ ไซ ซึ่ง ยาเสพติด ให้ โทษ ใน ทาง ใด ๆ ก็
 ตาม ท่านให้ ถือว่า เป็นการ ผิด กฎหมาย เว้นไว้ แต่ จะ
 เป็นไป โดย ประการ ที่ จะ กล่าว ต่อ ไป นี้

(๑) นักปราชญ์ ซึ่งได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๓ จะ มี ใจ ชาย หรือ จำหน่ายยา เช่น นินโด แต่เพียง ที่กำหนด ใจ ใน กฎ ของ บังคับ เท่านั้น

(๒) แพทย์ ช่างฟัน แล ดัดคดแพทย์ ซึ่งได้รับ ใ้ อนุญาต ตามมาตรา ๑๓ และ ประสงค์ จะ ใ้ ยา เช่น นินโด เพื่อ การ บำบัดโรค ด้วยตนเอง จะ มี ใจ และ ใ้ ใจ แต่เพียง ที่ จะ ได้ มี กำหนด ใจ ใน กฎ ของ บังคับ เท่านั้น

(๓) โรงพยาบาล และ บุคคลดังกระ ติภา ต่าง ๆ จะ ใ้ ขอ และ มี ยา เช่น นินโด สำหรับ บำบัดโรค แก่ คน เจ็บ ใ้ ใจ แต่ เพียง ที่ จะ ได้ มี ขอ กำหนด ใจ ใน กฎ ของ บังคับ เท่านั้น

(๔) ค้าตา วิชา ค้าสัตว์ และ ติภา วิชา ค้าสัตว์ จะ ขอ และ มี ยา เช่น นินโด สำหรับ การ วิชา ค้าสัตว์ ใ้ แต่ เพียง ที่ จะ ได้ มี กำหนด ใจ ใน กฎ ของ บังคับ เท่านั้น

(๕) บุคคล ซึ่งไม่ได้รับ ใ้ อนุญาต และ ซึ่งต้อง การ ยา เด็ดพิศ คัดให้ โทษ สำหรับ ใ้ เป็นยา บำบัดโรค ของ ตน จะ ใ้ ใจ หรือ รับ เตา ยา เช่น นินโด แต่ ณะ เพราะ จาก ใ้ ซึ่ง มี ใ้ อนุญาต ตาม พระราชบัญญัตินี้ และ ตามกฎ ของ บังคับ เท่านั้น และ ท่าน บังคับ ว่า บุคคล เช่น นั้น จะ ต้อง ใ้ ใจ แต่ ณะ เพราะ เพื่อ การ บำบัดโรค ของ ตนเอง เท่านั้น

(๖) เมื่อปรากฏว่า บุคคลใดมียาเสพติดให้โทษ โดยมีใบรับใบอนุญาต ให้ถือว่าผู้นั้น ประพฤติผิดกฎหมาย เว้น แต่ จะ ดัดแปลง หลักฐาน ให้ เป็น ที่ พอ ใจ ว่า ยา นั้นได้รับมา และ ยึดถือไว้ โดยชอบ ด้วยบทแห่ง พระราชบัญญัตินี้ หรือ กฎข้อ บังคับ

แพทย์ผดุงครรภ์

(๗) เมื่อ เห็น เป็น การสมควร เห็นว่าดี จะวาง กฎข้อบังคับ สำหรับการอนุญาต และ ควบคุมการใช้ยาเสพติดให้โทษ ซึ่ง แพทย์ ผดุงครรภ์ ใช้ สำหรับ ตน เอง ทำการ ผดุงครรภ์ นั้น ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๕

ห้ามการโอน

ห้ามมิให้ ผู้ใด ซึ่ง มี ใบรับใบอนุญาต โอน จำหน่าย หรือ ให้ ยาเสพติดให้โทษ แก่ ผู้อื่น ไซ้ ไม่ว่า สำหรับการใด ๆ ทั้งสิ้น เว้นไว้ แต่ ที่ จะ ได้ กำหนดไว้ โดยเฉพาะ ใน พระราชบัญญัติ และ ในกฎ ข้อบังคับ

มาตรา ๑๖

การประติษฐาน

อันว่า ยาเสพติดให้ โทษนั้นเมื่อใด เห็นเป็นการสมควร ที่จะอนุญาตให้ มีการ เพาะปลูกทำผล หรือว่า ให้ มีการ ประติษฐาน ในกรุง สยามได้ ก็ให้ เห็นว่า บัดนี้ ปรากฏ ข้อ

บังคับชั้นไว้สำหรับ การนั้น เพื่อที่จะตรวจตราครอบงำ
และกำหนดลักษณะวิธี การ ปลุกเพาะทำผล และ การ
ประดิษฐ์เช่นนั้น

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยการตรวจคน

มาตรา ๑๗

สถานที่ของผู้
รับอนุญาต

ให้ขอรับ ผู้มีตำแหน่งรอง หรือสมแทน ซึ่งได้รับ
มอบหมายโดยตำแหน่ง เช่นว่าแต่นั้น มีอำนาจเขา
ตรวจคนบน เรือและสถานที่ของผู้ซึ่งมีใบอนุญาตตาม
พระราชบัญญัตินี้ ได้ ในระหว่างเวลาดังแต่ อาทิตย
อุไทย ถึงอาทิตย์อัสดงค์ และมีอำนาจ ตรวจบัญชีและ
ทะเบียนใด ๆ หรือทั้งหมด ดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติ
หรือกฎของบังคับ ทั้งตรวจจำนวนยาเสพติดให้โทษ
ซึ่งผู้นั้น มออยู่ ทั้งสิ้นนั้นได้ด้วย

บรรดาใบอนุญาต บัญชี ทะเบียน และจำนวน
ยาเช่นนั้น เมื่อเจ้าพนักงาน ผู้รับมอบอำนาจโดยชอบ
แล้ว เรียกเขาเพื่อตรวจ ผู้นั้น ก็ต้องตั้งแต่งให้แก่
เจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๘

สถานที่ของผู
มิได้ รมอนุญาต

ให้อธิบดี หรือผู้ มีตำแหน่งรอง ซึ่งได้ รมอบอำนาจ
ไว้ โดยชอบ เพื่อการนั้น มีอำนาจ ออกหมายสั่งให้
ผู้แทนของตน คนบ้านเรือน สถานที่ของบุคคลใด ๆ ซึ่งไม่
มีใบอนุญาต และซึ่งมีเหตุ ควรสงสัยว่า มียาเสพติด
ให้ โทษผิดด้วย พระราชบัญญัติ หรือสั่งตั้งว่า ผู้นั้น
จะขาย หรือจำหน่ายยาเช่นนั้น แก่ผู้ อื่นต่อไป

มาตรา ๑๙

การยึด

ให้เจ้าพนักงานใด ๆ ผู้เป็นเจ้า หน้าที่ มีอำนาจที่จะ
เข้ายึดยาเสพติดให้ โทษ อันเจ้า ของไม่ สามารถ แต่ง
ความบริสุทธิ์ใจไว้ โดยชอบด้วย พระราช บัญญัติ นั้น
ไว้ได้

ยาที่ยึดไว้ดังกล่าวนี้ให้ส่ง แก่เจ้า หน้าที่ ผู้รับผิดชอบ
ตามที่กำหนดไว้ ในมาตรา ๑๑ และถ้าปรากฏว่า มิได้มี
การทำผิดกฎหมาย ก็ให้ คืนแก่เจ้า ของไปภายใน เวลา
อันสมควร

หมวดที่ ๕

บทระวางโทษ

มาตรา ๒๐

ผู้ใดเพาะปลูกทำผล ประดิษฐ์ นำโดยทางใดๆ
หรือตั้งให้นายาเด็ย คิดให้ โทษชนิดใดเข้าดู หรือออกจาก
พระราชอาณาจักร ผิดด้วย พระราชบัญญัตินี้ ท่านว่า
ผิดนั้น มีความผิดต้อง ระวางโทษปรับ ๓ เท่า ราคา ยานัน
หรือจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือทั้งสอง ด้ถาน ด้วยกัน

มาตรา ๒๑

ผู้ใดได้ รับใบอนุญาตจากอธิบดี ตามมาตรา ๑๓ แล้ว
และโอนใบอนุญาตนั้น ให้แก่ผู้อื่น กัด ยอมให้ผู้อื่น
ใช้ ใบอนุญาต ของตน กัด เพื่อที่จะขอ ขาย ใช้ หรือ
จำหน่าย ยาเด็ย คิดให้ โทษเหมือน หนึ่ง ว่าเป็น ผู้ที่ ได้
รับอนุญาตแล้ว ท่านว่าผู้ที่ ให้ โอน หรือยอมให้
ผู้อื่น ใช้ ใบอนุญาต ของตนนั้น มีความผิด ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน

มาตรา ๒๒

ผู้ใดซื้อหรือ รับเอา ยาเสพติดให้ โทษจากผู้อื่นนอก จาก อธิบดี หรือผู้มีตำแหน่งรอง หรือผู้แทนซึ่ง ใต้บังคับไว้เพื่อการนั้น ท่านว่าผู้นั้น มีความผิดโดย นัยแห่งพระราชบัญญัตินี้ และต้อง ระวังโทษปรับไม่ เกิน ๕๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือทั้งจำและ คุกด้วยกัน

แต่หากว่ายานั้นได้ซื้อ หรือ รับเอา มาจากผู้อื่นโดย อนุญาตตาม พระราชบัญญัตินี้ และใช้ แต่เพื่อบำบัดโรค ของตนเองเท่านั้นไซ้ ท่านมิให้ ถือเป็นความผิด

มาตรา ๒๓

ผู้ใด

ก. เป็นผู้มิ ใช้อนุญาต ซอยยาเสพติดให้ โทษใต้ตาม มาตรา ๑๔ แล้ว และปรากฏว่า มียาเช่นนั้น ถ้าจำนวน ที่ได้รับอนุญาตให้มิได้ โดยชอบ ด้วยกฎหมาย หรือ ถ้าจำนวนที่ อธิบดี ผู้มีตำแหน่งรอง หรือผู้แทนที่ ใต้ บังคับไว้เพื่อการนั้นได้ จำหน่ายให้แก่คนกัก

ข. เป็นผู้ไม่มี อนุญาตให้ ซอยยาเสพติดให้ โทษ ใต้ตามมาตรา ๑๓ แต่ปรากฏว่า มียาเช่นนั้น อนุมัติซื้อ

จากผู้นำนายที่มีใบอนุญาต สำหรับใช้ แต่เพื่อบำบัด
โรคของตนเอง ท่านว่าฉันหมักความผิด ต้องระวางโทษ
เช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๔

ผู้ใด

ก. เป็นผู้มีใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ แล้ว และ
จำหน่าย ยาเสพติด คัดให้ โทษไป โดยอาการ อันฉ้อฉนข้อ
บัญญัติ ซึ่งกำหนดจำแนก ประเภท ของผู้รับ อนุญาต
ไว้ ในมาตรา ๑๔ แต่ละประเภทใด

ข. เป็นผู้ไม่มีใบ อนุญาต ตาม มาตรา ๑๓ แต่ขาย
จำหน่าย หรือทำโดยประการอื่น เพื่อโอนยาเสพติด
ให้ โทษให้แก่ผู้อื่น

ท่านว่าฉันหมักความผิด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับ
ที่กล่าวไว้ ในมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๕

ผู้ใดรวบรวมมอบหมายให้รวบรวม เก็บหรือนำส่ง
ยาเสพติด คัดให้ โทษในฐานะเป็น เจ้าพนักงาน ตามพระราช
บัญญัติ และส่ง มอบยาโดย สัจเจตนาให้แก่บุคคล
ซึ่งไม่มีหน้าที่ จะรับได้ ตามกฎหมาย เป็นกร ฉ้อฉน

ขอความในมาตรา ๑๖ นั้นไซ้ ท่านว่าผู้นั้น มีความ
ผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน
๓ เท่าค่าของ ยาที่จ่ายไปนั้น หรือทั้งสอง สถานด้วยกัน

มาตรา ๒๖

ผู้ใดเคยต้องโทษเพราะทำความผิดต่อพระราชบัญญัติ
นี้มาครั้งหนึ่งแล้ว และเมื่อต้น กำหนดโทษ หรือได้พ้น
โทษคราวแรกนั้นไปยังไม่ทันครบ ๕ ปี กลับมาทำ
ความผิด ต่อพระราชบัญญัติ นี้ ซ้ำอีกแล้ว ท่านว่าผู้นั้น
มีความผิดฐานไม่ เจ็ดหตาบ จะต้องลง อาญาตาม
ที่พึง กำหนดโทษสำหรับความ ผิดครั้งที่ ๒ แล้วและเพิ่ม
ชั้นออกกึ่งหนึ่ง

อนึ่งท่านบัญญัติ ว่าถ้าวง โทษ ปรับคำนวณ ตามค่า
ของยาไซ้ หากเปน การลงโทษฐานไม่ เจ็ดหตาบ
ท่านให้ปรับ ๕ เท่าแห่งค่านั้น

มาตรา ๒๗

อันว่าค่าของยานั้น เมื่อจะ คำนวณ เปนแบบปรับตาม
พระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ คิดตามราคา ที่กรมตำรวจ
สุชขาย

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๙ หน้า ๔๔๘

มาตรา ๒๘

ขาดพ้คตให้ โทษใด ๆ ที่เป็ของกลางในคดีความ
ผิดฐานที่ใดตวงละเมิด หรือกำลัง หรือพยายามจะตวง
ละเมิด พระราชบัญญัติชนน ทานให้ ขัดและ ธิบตั้งให้
กรมตำรวจรณัฐ ทังสน ไม่เต็อกว่า จะถึง กับมีผู้ใด
ต้องรบโทษหรือไม่

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ เป็นปี
ที่ ๑๓ ในรัชกาลปัตยุบัน